

สถิตในดวงใจตราบนิจนิรันดร์
น้อมศิระกราน กราบพระยุคลบาท
ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ
เป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้า ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

จับตา

กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย

ในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

DIE SHARE

ปีที่ 5 ฉบับที่ 56 พฤศจิกายน 2559

Contents

ประจำเดือนพฤศจิกายน 2559

Econ Focus	จับตา กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย ในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC)	3
Econ Review	สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนกันยายน 2559	8
Sharing	วินัยข้าราชการ และกรณีศึกษาที่น่าสนใจ	10
เก็บมาเล่า	Big Data กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ขององค์การสหประชาชาติ	13
Movement		15

สถิตในดวงใจตราบนิจนิรันดร์ น้อมศิระกราน กราบพระยุคลบาท ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ เป็นล้นพ้นอันหาที่สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้า ผู้บริหาร ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ที่ปรึกษา

ศิริรุจ จุลกะรัตน์

ผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

วีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ

รองผู้อำนวยการ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

สมจิตต์ เอี่ยมวรชัย

รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

กองบรรณาธิการ

ศุภิดา เสมอมีสุข, นาฏนดา จันทร์สุข,

ชาลี ชันศิริ, สมพิศ นาคสุข, ปัญชาน ศรีสังข์,

เจษฎา อุดมกิจมงคล, ประวีรา โพธิ์สุวรรณ,

กฤษฎา นุรักษ์, จักรพันธ์ เด่นดวงบริพันธ์,

บุญอนันต์ เสวตสิทธิ์, รัชวิน บุตตะวงษ์,

สุตาพร รักษาชาติ, ธีศภรณ์ณณก จันทระ,

อภิฤดี บางรัต

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE
กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieshare@oie.go.th

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน

หากต้องการนำข้อเขียนหรือบทความในฉบับ ไปตีพิมพ์ เผยแพร่
หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดกรุณาอ้างอิงแหล่งที่มา.

จับตา กลุ่มจังหวัดเป้าหมาย ในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ ภาคตะวันออก (EEC)

สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค

ผลจากการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2559 ที่ได้มีมติเห็นชอบโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) เสนอ ทำให้พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก 3 จังหวัด ซึ่งเป็นกลุ่มจังหวัดเป้าหมาย ได้แก่ จังหวัดระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา ถูกจับตามองเป็นพิเศษในการที่จะพัฒนาเป็น

เขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษที่เรียกว่า “ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC)” เนื่องจากปัจจุบันเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศ และมีศักยภาพสูงในการส่งเสริมให้เป็นฐานการผลิต 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ทั้งที่เป็นการต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve) และการพัฒนา 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve)

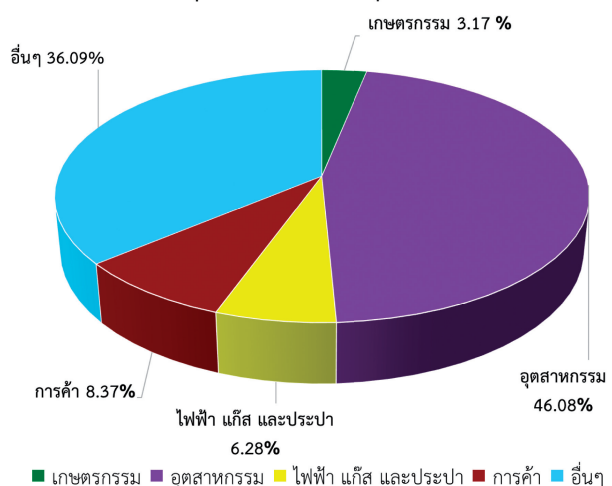
ย้อนมองศักยภาพด้านเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด EEC

ในปี 2557 จังหวัดระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา หรือกลุ่มจังหวัด EEC มีผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product : GPP) รวมกันมีมูลค่า 1,914,127 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนสูงสุดถึงร้อยละ 82.04 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตะวันออก (Gross Regional Product : GRP) ซึ่งมี GRP มีมูลค่า 2,333,201 ล้านบาท และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.58 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) โดยจังหวัดระยอง มี GPP สูงสุดของภาค มีมูลค่า 874,547 ล้านบาท รองลงมา ได้แก่ จังหวัดชลบุรี มีมูลค่า 516,688 ล้านบาท และฉะเชิงเทรา มีมูลค่า 323,528 ล้านบาท

สำหรับโครงสร้างการผลิตของกลุ่มจังหวัดพบว่า การผลิตในภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 46.08 ซึ่งไปในทิศทางเดียวกันกับโครงสร้างการผลิตของภาคตะวันออก รองลงมา ได้แก่ อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 36.09 ภาคการค้า คิดเป็นร้อยละ 8.37 ไฟฟ้า แก๊ส และประปา คิดเป็นร้อยละ 6.28 และเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 3.17 ตามลำดับ

หากพิจารณาในส่วนของผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวปี 2557 พบว่า จังหวัดระยอง มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per Capita) เท่ากับ 1,008,615 บาท สูงที่สุดของภาคตะวันออกและสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ โดยเป็นการผลิตหลักภาคนอกเกษตร ได้แก่ อุตสาหกรรมโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การผลิตเคมีภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เคมี และการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก จังหวัดชลบุรี มีมูลค่า 439,975 บาท อยู่ในอันดับที่ 2 ของภาคตะวันออก และอยู่ในอันดับที่ 3 ของประเทศรองจากกรุงเทพมหานคร

โครงสร้างการผลิต ปี 2557
ของกลุ่มจังหวัดระยอง ชลบุรี และฉะเชิงเทรา

ในส่วนของจังหวัดฉะเชิงเทรา มีมูลค่า 423,965 บาท อยู่ในอันดับที่ 3 ของภาคตะวันออก และอยู่ในอันดับที่ 4 ของประเทศ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ภาคตะวันออกเป็นแหล่งรวมในการ กระจุกตัวของจังหวัดที่ประชาชนมี รายได้สูงที่สุดของประเทศ

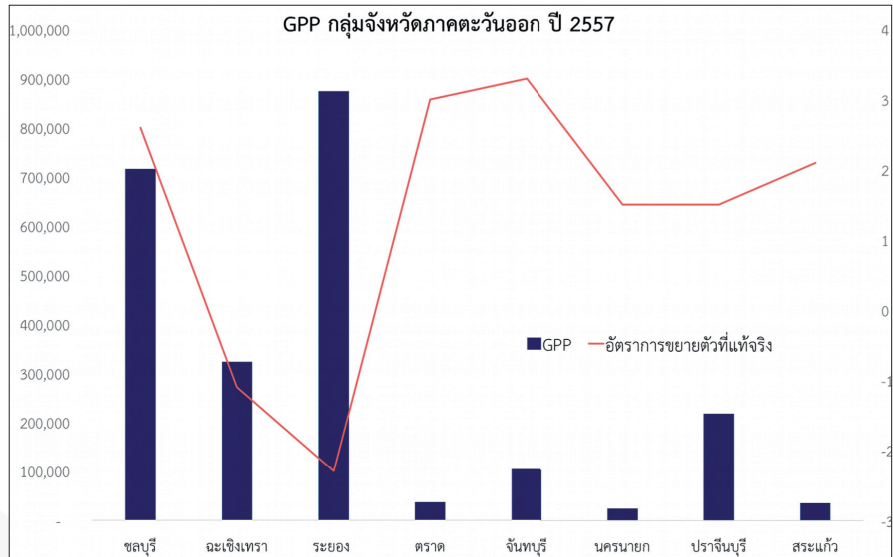
สำหรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ของกลุ่มจังหวัด EEC มีจำนวน โรงงานอุตสาหกรรมจำแนกตามกลุ่ม อุตสาหกรรม (ข้อมูลเฉพาะโรงงาน จำพวก 2 และ 3) โดยข้อมูลสะสม ณ เดือนกรกฎาคม 2559 มีจำนวน

โรงงานรวมทั้งสิ้น จำนวน 9,146 โรง มีเงินลงทุนทั้งสิ้น จำนวน 1,805,776.13 ล้านบาท และมีคนงานทั้งสิ้น จำนวน 603,586 คน โดยกิจการที่มีจำนวนโรงงานสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจการผลิต ผลิตภัณฑ์โลหะ มีจำนวนโรงงาน 1,179 โรง มีเงินลงทุน จำนวน 93,995.57 ล้านบาท และมีคนงาน จำนวน 68,542 คน รองลงมา ได้แก่ กิจการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก มีจำนวนโรงงาน 947 โรง มีเงินลงทุน จำนวน 127,583.26 ล้านบาท และมีคนงาน จำนวน 93,616 คน อันดับที่ 3 ได้แก่ กิจการผลิตอาหาร มีจำนวนโรงงาน 858 โรง มีเงินลงทุน จำนวน 53,820.42 ล้านบาท และมีคนงาน จำนวน 42,128 คน

พื้นที่ศักยภาพสูงสู่การพัฒนา เป็นเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษ EEC

สาเหตุสำคัญที่ทำให้กลุ่มจังหวัด EEC เหมาะสมที่จะเป็น พื้นที่นำร่องของเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษมาจากเหตุผลหลัก คือ การเป็นที่รู้จักของนักลงทุนทั่วโลกในฐานะพื้นที่ชั้นนำในการ พัฒนาอุตสาหกรรมของอาเซียน การมีนักลงทุนทั่วโลกอยู่ในพื้นที่ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการ การพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานซึ่งอยู่ในระดับดีทั้งทางถนน รถไฟ ท่าเรือ และนิคม อุตสาหกรรม อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางเรือของอาเซียน ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปยังท่าเรือน้ำลึกทวายของสาธารณรัฐแห่ง สหภาพเมียนมา ท่าเรือสีหนุวิลล์ของราชอาณาจักรกัมพูชา และท่าเรือวังเตาของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และการ มีฐานอุตสาหกรรมสำคัญพร้อมต่อยอดหลายอุตสาหกรรมใน 10 คลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้งอุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร ท่องเที่ยวเชิง คุณภาพ ธุรกิจการบิน (อู่ตะเภา) หุ่นยนต์ ไปโอเทคโนโลยี และ อุปกรณ์การแพทย์

โดยเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2559 นายกรัฐมนตรีได้เห็นชอบใน หลักการโครงการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

(EEC) และแผนพัฒนาพื้นที่เชิงพาณิชย์ สถานีรถไฟความเร็วสูง 4 เส้นทาง ตามที่กระทรวงคมนาคมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำเสนอ และเตรียมจัดตั้งคณะกรรมการระดับนโยบายและคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการเสนอให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี พิจารณาเพื่อออกพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งจะถูกนำไปบรรจุไว้ในแผนยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ด้วย โดยในส่วนของร่าง พระราชบัญญัติพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. กระทรวงอุตสาหกรรมได้ดำเนินการแล้วเสร็จและนำเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งจากการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2559 มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติ พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ตามที่กระทรวง อุตสาหกรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ตรวจสอบพิจารณา โดยให้ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไปประกอบการพิจารณาด้วย รวมทั้งให้รับไปพิจารณาความ ขัดแย้งกับร่างพระราชบัญญัติพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. ที่อยู่ระหว่างการตรวจสอบพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาด้วย แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งร่าง พระราชบัญญัติดังกล่าวมีหลักการสำคัญ คือ จัดตั้งเขตส่งเสริม เศรษฐกิจพิเศษขึ้นในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และยกระดับจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทราเป็นพื้นที่ เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก นอกจากนี้ยังมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ให้มีศักยภาพและมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับกลุ่มอุตสาหกรรม เป้าหมายที่จะมีบทบาทต่อการยกระดับความสามารถในการ แข่งขันของประเทศไทยในอนาคต และภายหลังจากพระราช บัญญัติเขตเศรษฐกิจภาคตะวันออกมีผลบังคับใช้กรมโยธาธิการ และผังเมือง กระทรวงมหาดไทยจะเร่งจัดทำผังเมืองรวมการ พัฒนาในพื้นที่ 3 จังหวัด EEC ให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี เพื่อกำหนดว่า ในพื้นที่นั้น ๆ เหมาะสมจะพัฒนาอะไร เช่น นิคมอุตสาหกรรม

ที่อยู่อาศัย หรือพาณิชยกรรม ซึ่งการใช้พื้นที่สำหรับพัฒนาเป็น นิคมอุตสาหกรรมในปัจจุบันมีพื้นที่พัฒนาแล้วและอยู่ระหว่างการ พัฒนา รวมทั้งสิ้น 30 นิคมอุตสาหกรรม พื้นที่รวม 26,563 ไร่

สำหรับเป้าหมายตามแผนการลงทุนที่วางไว้มีทั้งภาครัฐและ เอกชน มีมูลค่าประมาณ 1.5 ล้านล้านบาท ใน 5 ปีแรก อาทิ เมืองใหม่ 4 แสนล้านบาท จะเป็นการลงทุนโดยเอกชน สนามบิน อู่ตะเภารองรับผู้โดยสาร 3 ล้านคน/ปี จะลงทุนโดยรัฐ เป็นต้น

หากเป็นไปตามแผนที่วางไว้คาดว่า นอกจากประเทศจะมี การลงทุน 1.5 ล้านล้านบาทใน 5 ปีแล้ว ยังจะทำให้เศรษฐกิจโต 5% ต่อปี เกิดการจ้างงานใหม่กว่า 100,000 อัตรา/ปี ลดต้นทุนด้าน โลจิสติกส์ 4 แสนล้านบาท/ปี มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น 10 ล้านคน/ปี และได้ฐานภาษีใหม่ 1 แสนล้านบาท/ปี

ทั้งนี้ สำหรับพื้นที่ที่จะสร้างเมืองใหม่มีการกำหนดพื้นที่ เบื้องต้นไว้แล้ว 4 พื้นที่ ได้แก่ 1. เมืองใหม่ฉะเชิงเทรา จะเป็น พื้นที่รอยต่อระหว่างเมืองฉะเชิงเทรากับจังหวัดชลบุรี 2. เมืองใหม่ ระยอง จะอยู่เลยจากตัวเมืองระยองและใกล้กับอำเภอบ้านค่าย 3. เมืองใหม่พัททยา เป็นพื้นที่เดียวกับที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) กำหนดพื้นที่ไว้แล้ว และ 4. เมืองใหม่ อู่ตะเภา อยู่ห่างจากสนามบินอู่ตะเภาประมาณ 5 กิโลเมตร ซึ่งทั้ง 4 เมืองใหม่นี้จะรองรับประชากรในพื้นที่ที่จะเพิ่มขึ้น 5 เท่าใน 10 ปี จากปี 2559 อยู่ที่ 2.4 ล้านคน เป็น 13.5 ล้านคน เนื่องจากจะมีแหล่งงานและคนเข้ามาอยู่อาศัยจำนวนมากหลังมีการลงทุน ใหม่ ๆ ตามนโยบายของรัฐบาล

ประเด็นท้าทายบนเส้นทางพัฒนา

กลุ่มจังหวัด EEC ตามนโยบายการพัฒนา “ระเบียงเศรษฐกิจ

ภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC)” น่าจะเป็นพื้นที่ที่ดึงดูด นักลงทุนได้อย่างมากตามที่รัฐบาลคาดหวังไว้ หากรัฐบาลพิจารณาดำเนินการ ในหลาย ๆ ด้านตามแผนที่วางไว้ ไม่ว่าจะเป็น การให้สิทธิประโยชน์แก่นักลงทุน เพิ่มขึ้นจากเดิม การจัดตั้งศูนย์บริการ เบ็ดเสร็จการลงทุน (One Stop Service) ความรวดเร็วในการออกใบอนุญาต การประกาศเป็นเขตปลอดภาษี ระยะเวลา

พำนักรและทำงานของนักลงทุนและผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัด EEC ยังมีประเด็นท้าทายที่สำคัญรออยู่ข้างหน้า หากมองในแง่ของ การพัฒนาสังคมควรต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความ เหลื่อมล้ำของรายได้ประชากรอันเป็นผลจากการพัฒนา ซึ่ง รัฐบาลอาจต้องทำการบ้านอย่างหนักเพื่อหาวิธีบริหารจัดการและ สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมของประเทศในภาพรวม เพื่อไม่ให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาไปสู่ ความเป็นประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

จัดทำโดย

เรวดี แก้วมณี

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

แหล่งข้อมูลอ้างอิง

ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Product: GPP) ปี 2557,

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ตุลาคม 2559

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ข้อมูลสะสม ณ เดือนกรกฎาคม 2559,

ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม, ตุลาคม 2559

อัตรา 6 แสนล้าน เร่งยกเครื่องผังเมือง 3 จังหวัด “ฉะเชิงเทรา-ชลบุรี-ระยอง” รับ EEC, ประชาชาติธุรกิจ, 13 กันยายน 2559

ผลการประชุมคณะรัฐมนตรี 4 ตุลาคม 2559, <http://www.thaigov.go.th>, สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2559

สรุปสถานการณ์

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนกันยายน 2559

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การผลิตภาคอุตสาหกรรมในเดือนกันยายน 2559 ขยายตัวร้อยละ 0.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากการส่งออกขยายตัว ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม รายสาขาที่ขยายตัว เช่น อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพชรพลอย อุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศ อัตราการใช้กำลังการผลิตในเดือนกันยายน 2559 อยู่ที่ร้อยละ 65.2

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ

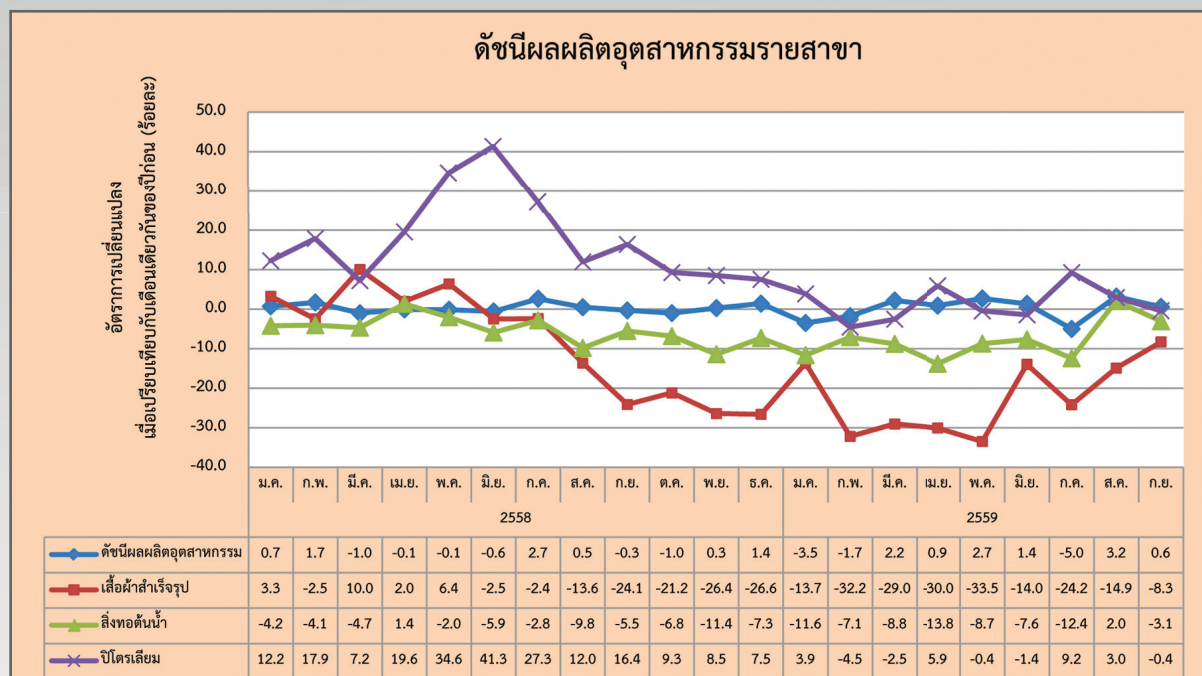
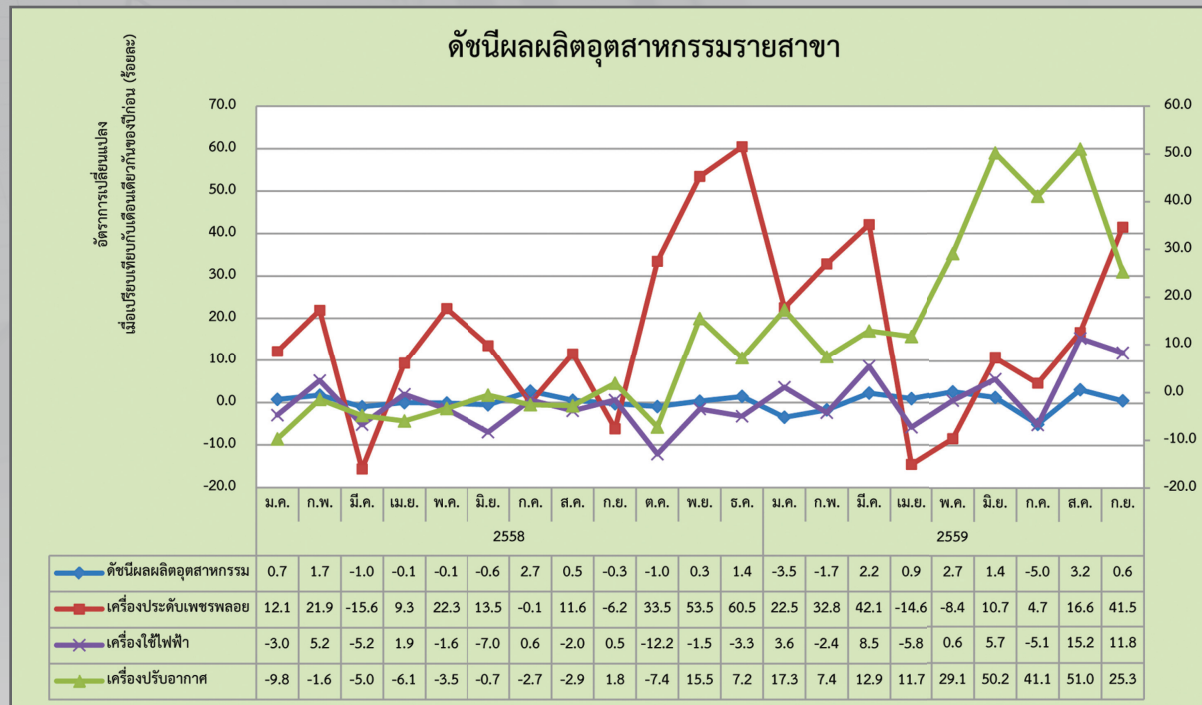
สถานการณ์การผลิตของอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญที่ยังคงขยายตัว เช่น อุตสาหกรรมเครื่องประดับเพชรพลอย อุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศ และอุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า

- **อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องประดับเพชรพลอย** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 41.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการสั่งซื้อสินค้ามากขึ้นโดยเฉพาะแหวนต่างหู และกำไล สินค้าที่มีขนาดเล็กและมีราคาไม่สูงมากนัก เป็นที่ต้องการของตลาดมากขึ้น
- **อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องปรับอากาศ** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 25.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน อันเป็นผลมาจากการส่งออกเครื่องปรับอากาศขยายตัวเพิ่มขึ้น
- **อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 11.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากผู้ผลิตบางรายขยายไลน์การผลิตเพิ่มขึ้น สำหรับสินค้าที่มีการผลิตเพิ่มขึ้น เช่น พัดลม เครื่องซักผ้า และเตาไมโครเวฟ

สำหรับสาขาอุตสาหกรรมการผลิตที่หดตัว เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอต้นน้ำ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป และอุตสาหกรรมปิโตรเลียม

- **อุตสาหกรรมการผลิตสิ่งทอต้นน้ำ** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 3.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ซึ่งลดลงในกลุ่มผ้าผืนตามภาวะเศรษฐกิจในประเทศที่ชะลอตัว และการส่งออกที่ลดลง
- **อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 8.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากราคาสินค้าของไทยสูงกว่าคู่แข่ง ส่งผลให้คำสั่งซื้อลดลง
- **อุตสาหกรรมการผลิตปิโตรเลียม** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 0.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากมีการลดการผลิตในส่วนของน้ำมันเครื่องบิน

ข้อมูลเพิ่มเติม : ประวิทย์ อรุณรัตน์ สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โทร. 0 2202 3915

วินัยข้าราชการ และกรณีศึกษาที่น่าสนใจ

สำนักขับเคลื่อนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ

สวัสดีครับมิตรรักแฟน OIE share ฉบับที่แล้วพี่น้องญาติได้เล่าถึงเรื่องเกี่ยวกับจรรยา ประมวลจริยธรรม และวินัยข้าราชการ โดยได้ทิ้งท้ายไว้ว่าจรรยา และประมวลจริยธรรมมีบางหัวข้อภายใต้คล้ายคลึงกัน และล้วนเพื่อประกอบเสริมสร้างกันให้ข้าราชการเป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรี สมความต้องการของประชาชน โดยมี หัวข้อรวมทั้งหมด 11 หัวข้อ ได้แก่ “ทำในสิ่งที่ถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ ไม่เลือกปฏิบัติ มุ่งผลสัมฤทธิ์ ยึดถือประโยชน์ส่วนรวม ไม่แสวงประโยชน์ที่มีขอบ เคารพกฎหมาย ไม่บิดเบือนข้อมูล และยึดมั่นประชาธิปไตย” นอกจากนี้ยังมีเรื่องวินัยข้าราชการ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและถูกพูดถึงทั้งในจรรยา และประมวลจริยธรรม ฉบับนี้พี่น้องญาติจึงขอเล่าเกี่ยวกับ “วินัยข้าราชการ” และตัวอย่างการลงโทษทางวินัยบางเรื่องเพิ่มเติมนะครับ

วินัยข้าราชการพลเรือน ถูกอ้างอิงเป็นครั้งแรกตั้งแต่ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2471¹ ในภาค 3 และภาค 4 มาตรา 31 ถึง 41 ซึ่งพี่น้องญาติชอบมาก เนื่องจากข้อควรปฏิบัติและไม่ควรปฏิบัติของข้าราชการพลเรือนในยุคนั้น เขียนไว้น้อยข้อ สั้น และกระชับ คือ มีเรื่องที่ “ต้อง” ปฏิบัติ 5 ข้อ “ห้ามมิให้” 4 ข้อ นอกจากนั้นยังมีความผิดที่มีโทษสถานไล่ออก อีก 6 ข้อ

“ต้อง” (มาตรา 31)	“ห้ามมิให้” (มาตรา 32-34)
1. อุทิศเวลาทั้งหมดของตนให้แก่ราชการ	อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการ จะโดยทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม เพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือแก่ญาติมิตรของตน
2. รักษาชื่อเสียงมิให้ขึ้นชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว	เป็นตัวแทนราชการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ
3. เคารพเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา	กระทำการหาผลประโยชน์อย่างใด ๆ อันอาจเป็นทางให้เสียความเที่ยงธรรมในตำแหน่งหน้าที่ของตน
4. ถือประโยชน์ของราชการแผ่นดินเป็นที่ตั้ง	กระทำการขัดขวางผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
5. ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ	

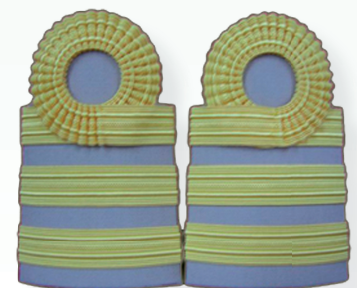
¹ผู้ที่สนใจสามารถดูรายละเอียด พ.ร.บ.ฯ ได้ที่ <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2471/A/293.PDF>

	โทษสถานไล่ออก (มาตรา 38)
ก	ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
ข	กระทำความผิดถึงต้องรับพระราชอาญาจำคุกโดยคำพิพากษาจำคุก เว้นแต่ความผิดฐานลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยสุจริต
ค	มีหนี้สินล้นพ้นตัว ถูกศาลสั่งให้เป็นคนล้มละลาย
ฆ	ขัดคำสั่งที่ผู้บังคับบัญชาสั่งโดยชอบด้วยราชการ และการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
ง	ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงในหน้าที่ราชการ
จ	ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ในขณะที่ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน ฉบับปัจจุบัน คือ ปี พ.ศ. 2551 ระบุเรื่องวินัย ไว้ใน หมวด 6 และหมวด 7 มาตรา 80 ถึง 106 พ่อน้องภูเห็นว่ามันใหญ่ Concept ยังคงไม่แตกต่างจากเมื่อปี 2471 แต่จะเขียนอธิบายความเป็นภาษากฎหมาย และมีคำขยายความค่อนข้างเยอะ ทั้งนี้ระบุเรื่องที่ “ต้อง” ปฏิบัติ ไว้ถึง 11 ข้อ ข้อห้ามที่ “ต้องไม่” อีก 10 ข้อ (อาจจะยกเว้นความต่างที่ชัดเจนไว้เช่นเรื่องการขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ซึ่งตาม พ.ร.บ.ปัจจุบันไม่ถือเป็นความผิดร้ายแรง) เรียกว่าถ้าไม่ตั้งใจจริง ๆ คนส่วนใหญ่คงไม่อยากอ่าน พ่อน้องภูลองยกมาเฉพาะ “ต้องไม่” 10 ข้อ ดังนี้ครับ

“10 ต้องไม่” ใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน 2551 (มาตรา 83)

1. ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย
2. ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
3. ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
4. ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
5. ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
6. ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
7. ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้ง กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ
8. ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่อลวงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
9. ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ
10. ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ทั้งนี้การกระทำผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย (ข้อ 88) โดยมี 5 สถาน ประกอบด้วย

- (1) ภาคทัณฑ์ (ทำทัณฑ์บนไว้เป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้)
- (2) ตัดเงินเดือน (เช่น ตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน ฯลฯ)
- (3) ลดเงินเดือน (เช่น ลดขั้นเงินเดือน 4% ฯลฯ)
- (4) ปลดออก (ให้พ้นราชการ โดยมีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าลาออก)
- (5) ไล่ออก (ให้พ้นราชการ โดยไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ)

โดย 3 สถานแรก เป็นการลงโทษสำหรับการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และ 2 สถานหลัง เป็นการลงโทษสำหรับการกระทำผิดวินัยร้ายแรง โดยความผิดวินัยร้ายแรง เกิดจากการกระทำผิดใน 8 ข้อ ดังนี้

“8 ข้อ ความผิดวินัยร้ายแรง” ใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน 2551 (มาตรา 85)

1. ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต
2. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
3. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
4. กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง
5. ดุหมั่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
6. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
7. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 82 หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา 83 อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
8. ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา 80 วรรคสองและมาตรา 82 (11) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา 83 (10) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ทั้งนี้เมื่อมีการกล่าวหาหรือสงสัยว่ามีการผิดวินัยเกิดขึ้น ก็เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อพิจารณาหรือสั่งสืบสวนข้อเท็จจริง โดยหากว่าเป็นกรณีผิดวินัยร้ายแรงก็จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสืบหาพยานหลักฐาน และรับฟังคำชี้แจงด้วย ซึ่งผลการดำเนินการตามวินัยอาจแตกต่างกันไปตามข้อเท็จจริงในแต่ละสถานการณ์ โดยแหล่งสืบค้นข้อมูลตัวอย่างการลงโทษทางวินัย เช่น จากหนังสือ “แนวทางการลงโทษ” สำนักมาตรฐานวินัย สำนักงาน ก.พ. ธันวาคม ปี 2556² ซึ่งจะแบ่งตัวอย่างไว้ตามความผิด อาทิ ความผิดต่อหน้าที่ราชการ ประมาทเลินเล่อ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ละทิ้งหน้าที่ราชการ ชู้สาว อนาคตา จดทะเบียนซ้อน เบิกเงินสวัสดิการเป็นเท็จ ทะเลาะวิวาท หรืออ้างอิงจาก “จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม” ของ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักบริหารกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข³ ที่มีประจำทุก ๆ 2 เดือน ตั้งแต่ปี 2549 ถึงปัจจุบัน ทั้งนี้พื่อน้อง ภูชอยยกตัวอย่างการผิดวินัยที่เป็นกรณีศึกษาสัก 3 เหตุการณ์ ดังนี้ครับ

เพราะสงสารน้อง⁴

นายสมเด็จ ตำแหน่งสาธารณสุขอำเภอ ได้ละเลยต่อหน้าที่ราชการโดยไม่ดำเนินการทางวินัยแก่นางนิลวรรณ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ชำนาญงาน ที่ขาดราชการไปตั้งแต่ วันที่ 16 กรกฎาคม 2551 – ธันวาคม 2551 นายสมเด็จ ให้การว่า เหตุที่ตนไม่ได้รายงานเรื่องดังกล่าวไปให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ตามลำดับเพื่อดำเนินการทางวินัยนั้น เนื่องจากสงสารน้องนิลวรรณ และเห็นว่ายังมีหนี้สินอยู่กับสหกรณ์อีกมาก พฤติการณ์ของนายสมเด็จ ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตามมาตรา 82 (2) ประกอบมาตรา 84 แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

ก็แค่คลายเครียด⁵

นายดวงอาทิตย์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญการ มาปฏิบัติงานสายเป็นประจำคือ ในปี 2552 นายดวงอาทิตย์ มาทำงานในเวลาระหว่าง 09.00 น. - 10.00 น. และเมื่อมาถึงที่ทำงานแล้วก็ไม่ใส่ใจในการปฏิบัติหน้าที่ เอาแต่เล่นเกมส้อมพิวเตอร์ เล่นแชท และเล่นอินเทอร์เน็ต Facebook เมื่อทำงานในความรับผิดชอบก็เกิดความผิดพลาดบ่อยครั้ง จนเจ้าหน้าที่คนอื่นต้องมาช่วยแก้ไข นายอาทิตย์ อ้างว่าการที่ตนกระทำดังกล่าวก็เพื่อคลายเครียด พฤติการณ์ของนายดวงอาทิตย์ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่

ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ และฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุตสาหะ และเอาใจใส่ ตามมาตรา 82(2) และมาตรา 82(3) ประกอบมาตรา 84 แห่ง พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน 5% เป็นเวลา 1 เดือน

เบิกเงินสวัสดิการเป็นกิจ⁶

เจ้าหน้าที่ธุรการ 3 ได้รับอนุมัติให้มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน แต่ขณะที่ยังไม่เข้าพักอาศัยบ้านหลังที่เช่า บิดาได้ถึงแก่กรรม เจ้าหน้าที่ผู้นี้จึงไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านมารดา และได้พักอาศัยอยู่จนถึงปัจจุบัน แต่ได้นำหลักฐานการเช่าบ้านที่ได้รับอนุมัติดังกล่าวแล้วนั้นไปใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการตลอดมา โดยที่มิได้เข้าพักอาศัยอยู่จริง รวม 5 ปี 3 เดือน เป็นเงินทั้งสิ้น 89,700 บาท แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ขอใช้เงินคืนแก่ทางราชการครบถ้วน เมื่อทราบว่าไม่ได้สิทธิเบิกแล้ว

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยตามมาตรา 98 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 (1/2542) โทษ ปลดออก ยังมีตัวอย่างการลงโทษทางวินัยอีกหลาย ๆ เรื่องครับ ซึ่งพื่อน้องภูเห็นว่ามีบางเรื่องคล้ายกัน แต่บทลงโทษต่างกันมาก ขึ้นกับการวินิจฉัยและรายละเอียดปลีกย่อยประกอบจริง ๆ ว่างถ้ามีเวลาพื่อน้องภูจะนำมาให้อ่านกันอีกนะครับ สำหรับตอนนี้สวัสดิ์ครับ

จัดทำโดย

จักรพันธ์ เด่นดวงบริพันธ์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการพิเศษ

ภาพUS:กอบู : <http://production.pcur.ac.th/honer1.html>

²ดู Online บางส่วนได้ที่ http://www.winaimoph.com/images/ex_crime.pdf

³ดู Online ฉบับปัจจุบันได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/index.php> และดูฉบับฉบับเก่า ๆ ได้ที่ <http://www.kkh.go.th/pamphlet/caselaw/index.php>

⁴จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 5/2555

⁵จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ 8/2555

Big Data

กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ขององค์การสหประชาชาติ

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

Big Data เป็นแนวคิดเพื่อการรวบรวม คัดกรอง และวิเคราะห์ข้อมูลที่มีปริมาณมากรวมกันในเชิงสถิติได้ หรือทำให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลแล้วนำมาพิจารณาความสัมพันธ์ของข้อมูลเพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ โดยได้มีการนำไปใช้ในกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ประมาณ 4-5 ปี แล้ว ซึ่งหากเราสามารถนำหลักการดังกล่าวมาใช้ในภาครัฐได้ ก็จะช่วยให้การกำหนดทิศทางและนโยบายของประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากจะทำให้ทราบว่าประเทศมีจุดอ่อนจุดแข็งในด้านใดบ้าง

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันสำนักงานสถิติแห่งชาติของประเทศต่าง ๆ ยังคงใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลและประมวลผลค่อนข้างมาก ทำให้ข้อมูลไม่ทันสมัย รวมถึงยังขาดเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการประมวลข้อมูลเฉพาะด้าน และมีข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลจากภาคส่วนต่าง ๆ

หลักการของ Big Data

ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ (4Vs) ได้แก่

1. ปริมาณ (Volume) คือ เป็นฐานข้อมูลที่มีปริมาณของข้อมูลที่มีขนาดมากกว่าหลัก terabytes (10 ยกกำลัง 12 ไบต์) โดยมีระบบที่สามารถจัดเก็บข้อมูลขนาดใหญ่ได้เพียงพอและสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้โดยง่าย

2. ความเร็ว (Velocity) คือเป็นฐานข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เนื่องจากข้อมูลชุดนั้นจะมีค่าในเวลาที่ต้องการและจะหมดค่าเมื่อเวลาผ่านไป จึงต้องมีการประมวลผลที่รวดเร็วทันการณ์ และเป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา (Real-time data)

3. ความหลากหลาย (Variety) คือ เป็นข้อมูลที่มาจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น สังคมออนไลน์ (Social media) ต่าง ๆ

4. ความแม่นยำ (Veracity) คือมีการจัดระเบียบและวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความถูกต้องและแม่นยำเนื่องจากความไม่แน่นอนของข้อมูล (Uncertainty of data) ที่มาจากต่างแหล่งกัน

องค์ประกอบเหล่านี้จะส่งผลให้สามารถนำข้อมูลที่เข้ามาเชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ ได้ เช่น ปริมาณคนที่เข้าไปสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาการของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่ต่าง ๆ สามารถประเมินจำนวนผู้ป่วยไข้เลือดออกในพื้นที่นั้น ๆ ในเบื้องต้นได้ หรือเมื่อเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติรัฐบาลก็สามารถตรวจสอบข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของประชาชนได้ก็จะทราบว่าประชาชนย้ายไปอยู่ส่วนใดของประเทศ และมีคนเหลือในพื้นที่เท่าไร โดยไม่ต้องลงสำรวจพื้นที่ก่อนแล้วนำข้อมูลกลับมาประมวลถึงจะทราบผล ทำให้สามารถให้การช่วยเหลือประชาชนได้รวดเร็วมากขึ้น นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษายังสามารถนำผลการศึกษาวิจัย (Academic data) ของนิสิตนักศึกษามาเป็นข้อมูล (Input) ให้กับ Big Data ของประเทศเพื่อให้เกิดการพัฒนาต่อยอด ก็จะช่วยกระตุ้นผู้ศึกษาในทุกสาขาวิชาในการศึกษาวิจัยในด้านต่าง ๆ อีกด้วย

นอกจากนี้ การมี Big Data ในระดับประเทศอาจพัฒนาไปสู่การมี Big Data ระหว่างประเทศ หรือในระดับโลก (Global Data) ได้ในอนาคต ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความโปร่งใสของประเทศต่าง ๆ และส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้เป็นไปตาม

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) *ขององค์การสหประชาชาติที่ซึ่งได้รับการรับรองจากประเทศสมาชิก เพื่อเป็นแนวปฏิบัติให้ประชาคมโลกก้าวเดินไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การพัฒนาประเทศเพื่อกำจัดความยากจนและความหิวโหย การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงสนับสนุนการสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมในสังคม

โดยหลักการ Big Data มีส่วนสนับสนุนเป้าหมายที่ 9 ของ SDGs กล่าวคือ “Build resilient infrastructure promote inclusive and sustainable industrialization and foster innovation” หรือ “สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม” ซึ่งแม้ว่า

หลาย ๆ ประเทศอาจตีความหมาย

ของคำว่า “infrastructure” ว่าเป็น

เพียงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคม

(Hard Infrastructure) เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ แต่แท้จริงแล้วสามารถหมายรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล (Soft Infrastructure) ในด้านการรวบรวมและประมวลผล

* เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) เป็นวาระในการพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015 ในระยะเวลา 15 ปี จนถึงปี ค.ศ. 2030 ของประเทศต่าง ๆ ต่อจากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals: MDGs) ที่ได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 2015 โดย SDGs ได้รับการยอมรับจากผู้นำของประเทศสมาชิก UN เมื่อเดือนกันยายน ค.ศ. 2015 ในการประชุม Historic UN Summit และได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 2016 โดย SDGs ประกอบด้วย 17 เป้าหมายหลัก ครอบคลุมด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม เป้าหมายด้านสุขภาพ และการลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ข้อมูล ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศ รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้ตอบสนอง กับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและในระดับโลก และนำไปสู่การพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้สอดคล้องกับนโยบาย ของประเทศ

จะเห็นได้ว่าแม้หลักการ Big Data จะเป็นประโยชน์อย่างมาก แต่ก็ยังมีข้อจำกัดในการพัฒนาร่วมกันในระดับโลกให้ประสบความสำเร็จเนื่องจากประเทศต่าง ๆ ยังคงต้องการรักษา ความเป็นส่วนตัวไว้ เพื่อมิให้ส่งผลถึงความมั่นคงและเศรษฐกิจ ระหว่างประเทศรวมถึงการรั่วไหลของข้อมูลอาจเป็นเงื่อนไข ให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศและเกิดสงครามได้ ตลอดจนอาจมีการนำข้อมูลไปแสวงหาผลประโยชน์ในทางที่ ไม่ถูกต้องและเกิดความเสียหายอย่างมหาศาลได้ส่วนอุปสรรค ในการสร้าง Big Data ในระดับประเทศก็มีความคล้ายคลึงกับ การสร้าง Big Data ในระดับโลก กล่าวคือ การรวบรวมข้อมูล ภายในประเทศที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงข้อมูลของภาคเอกชน จากการที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ไม่ต้องการแบ่งปันข้อมูลให้ กับภาครัฐ เนื่องจากบริษัทอาจใช้งบประมาณในการศึกษาวิจัย และเก็บข้อมูลสูงและมีข้อมูลที่เป็ความลับทางธุรกิจ จึงอาจ ต้องการขายต่อข้อมูลในราคาสูง โดยที่ปัจจุบันหลาย ๆ ประเทศ

ยังไม่มีข้อกำหนดที่ระบุให้ภาคเอกชนต้องแจ้งข้อมูลที่มีแก่ ภาครัฐ ดังนั้น ภาครัฐจึงต้องมีวิธีการจูงใจแก่ผู้ให้ข้อมูลและ การให้ข้อมูลต้องสามารถทำได้โดยง่าย เช่น การติด hashtag หรือการ check in ทางสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นการบริหารระหว่าง อุปสงค์ (demand side) ซึ่งก็คือภาครัฐที่ต้องการข้อมูล และ ผังอุปทาน (supply side) คือผู้ให้ข้อมูลทั้งผู้ประกอบการและ ประชาชน เพื่อให้การจัดทำฐานข้อมูลของประเทศเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพตามหลักการ Big Data และนำไปสู่การพัฒนา Big Data ในระดับที่กว้างขึ้น เพื่อพัฒนาโลกของเราด้วยกันต่อไป

จัดทำโดย
นายสรวิศ ชัยเสถวนิชกุล
นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
ช่วยราชการ ณ สำนักงาน UNIDO ประจำประเทศไทย
ข้อมูลอ้างอิง :

การสัมมนา Measuring the SDGs: Is Big Data the solution?
ณ สำนักงานองค์การสหประชาชาติประเทศไทยเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2559

ผู้บริหาร ข้าราชการ และพนักงานสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมพิธีน้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณและถวายอาลัยแด่ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามาธิบดี จักรีนฤพดินทร สยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตร เมื่อวันจันทร์ที่ 17 ตุลาคม 2559 ณ สศอ.

นายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมผู้บริหารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมแถลงข่าวดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (MPI) เดือนกันยายน 2559 เมื่อวันจันทร์ที่ 31 ตุลาคม 2559 ณ สศอ.

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วยนายวีรศักดิ์ ศุภประเสริฐ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้บริหาร ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ สศอ. เดินทางไปสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่องวิสัยทัศน์ของ สศอ. เพื่อการขับเคลื่อนสู่แผนปฏิบัติการเชิงรุก เมื่อที่ 23-25 กันยายน 2559 ณ จังหวัดจันทบุรี

เพลง จำขึ้นใจ
คำร้อง สุรเกียรติ์ เสถียรวิ
ทำนอง/เรียบเรียง เค้กพล ชุ่มสำราญ

ฉันรู้สึกโชคดีที่ได้เกิดมา สวมเครื่องแบบสมญาข้าราชการ
และได้ทำภาระหน้าที่สำคัญ รับใช้งานเพื่อพ่อหลวงแห่งไทย

सानประโยชน์ของชาติและปวงประชา เหมือนคำสัตย์สัญญาที่มอบเอาไว้
ด้วยหลักการเลิศล้ำ หลักธรรมคำใจ ภาควิชาในเกียรติยศศักดิ์ศรี

จะเดินตามรอยเท้าของพ่อด้วยความตั้งใจ จะเติมเต็มความหมายข้าราชการที่ดี
มอบชีวิตทุ่มเทให้แผ่นดินนี้ ทำความดีเพื่อชาติไทย

สูงที่สุดของชีวิตคนหนึ่งคน ต้องพิสูจน์ว่าตนได้ทำอะไร
ด้วยสัจจะที่ฉันปฎิญาณให้ไป ฉันภูมิใจที่ทำตามได้จริง
(ทดแทนคุณให้พ่อหลวงและแผ่นดิน)

ยึดมั่นหัวใจ ในหลักเทียงธรรม รับใช้ประชาชน ทุกคนเท่าเทียมกัน
มั่นคงความดีตลอดไป